

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartásai és hírletek.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor.
 Fél évre 4 kor.
 Negyed évre 2 kor.
 Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukas M., Oppelk A. — Altalános Tudósító-hirdetési osztálya Budapest.

Nyilvántartás 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Husvét ünnepén.

Az Istenember, aki maga volt a jóság és szerénység, fanatizmusnak és gyűlöletnek lett áldozata. Gyűlölték a fanatikus papok, a ravasz irástudók, a minden újítástól irtózó konzervatív gazdagok, megvetették a római zsarnokok és a szegények, a boldogtalanok, az elnyomottak szerettek. Azért kellett meghalnia, mert a szegények, az elnyomottak, a boldogtalanok prófétája volt ő, hirdeten, hogy csak vándorlás az élet itt a földön, melyet az örök égi birodalom üdvössége követ. Azért feszítették keresztre, mert hirdette, hogy szeressük egymást, ne érdekből, faji összefartozásból, hanem szívből és legyünk szabadok. És miután meghalt, mint az elnyomott milliók prófétája, feltámadott mint az emberiség Istene s a világ megtudta, hogy ő volt azon Megváltó, kinek jövedelmét a ködbevesztő múlttól egész Jézus születéséig jövedélte minden nép ihletett férfija.

Tavasza esik husvét ünnepe Jézus is akkor támadott fel, midőn a természet. Ebben is megnyilatkozik a logikája annak az égi törvénynek, amely szerint a világ sorsa intőződik. Feltámad a mező, erdő, berek, a tél zsibbadságából új életre kel minden lény abban az időszakban, midőn feltámadt Ő, a ki lejött az emberek közé, hogy meggyilkolják őt s hogy megváltsa őket.

Az emberiség nagyobbik fele a feltámadás órájában ott szorong a templomokban, melyeknek csúcsán kereszt tör a vég-

telen égboltozat felé. Ebben a szörnyűséges nagy tömegben kevés az olyan véggéppen romlott ember, aki az imádás magasztos pillanataiban nem érezne Krisztus tanításának igazságát, hogy a földi élet csak vándorlás, az igazi élet a síron túl kezdődik. Ez a gondolat oly csodásan szép, oly megkapó és nagyszerű, hogy ha ez képezné az emberi cselekedetek rugóját, a menny már csakugyan leszállt volna a földre. De hol az ember, aki így él, ahogyan Krisztus tanított élni? Hasznatlan keressük a Megváltónak ilyen valódi követőjét, ugy-e az emberiség itt a földön, mintha örökké tartana e földi lét, mintha a síron túli élet nem létező fogalom lenne reá nézve.

Elmulik a feltámadás ünnepe, öröppennek a hitbéli ihlet pillanatai, a szívből kiszáll a malaszt, a lelkekből a tulvilág gondolata, hogy helyet adjon öszesnek, irigységnek, kapzsiságnak, nagyralátónak, gögnek és a szenvedélyeknek. De a husvét, a feltámadás ünnepe megis felrzza az emberiséget az élet mámoros álmából, egy kis időre megtisztulnak és lelkünk beolvad a vegtelen Istenségbe.

Ti szegények, ti boldogtalanok és elnyomottak, ti akik az élet örömeiről nem tudtok, csak szenvedéseiről, gyűlöltek össze e Jézus koporsója körül és szálljon vigasz megszűnt szívetekbe. Ti értetek halt Ő, a ti prófétátok volt Ő, a ti Istenetek Ő. Higgyétek el fog jönni a ti világotok és meglesz az Ő akarata!

És ti gazdagok, hatalmasok és erősek, akikre mosolyog a földi jólét, szálljatok magatokba és boruljatok le az Úr színe előtt, akinél csak úgy találtok meghalhatásra, ha szeretitek felebarátokat és ha jól tesztek azzal, akinek szüksége van rá. Támadjon fel a szívetekben az Ő tanítása a sirtumul örök életéről és igyekezzetek e tanítás következtéseit levonni!

A Zrinyi-émlék ügye.

Lapunk mult számának felhívása folytán e hó 24-én Csáktornyan érkekezletre jöttek össze az emlékoszlop ügye iránt érdeklődők. Margitai József, lapunk szerkesztője, mint a mozgalom megindítója üdvözölvén a megjelenteket, örömmel hozza az érkekezletnek tudomására, hogy Muraköz hazafias közönsége oly nagy s dicséretre méltó érdeklődést tanúsított az emlékoszlop ügye iránt, hogy rövid egy év alatt összeadta azt az összeget, melynek alapján már komolyan foglalkozhatunk az emlékoszlop felállításának a megvalósításával. Előadja, hogy Szász Gyula budapesti kiváló szobrászunk szülővármegyéjére való tekintettel, volt szíves Terbcz István miniszteri tanácsos, földünk kérésértelvet készíteni. Ezzel az emlékoszlop tervére vonatkozó pályadíjat sikerült megtakarítanunk, a mi maga majdnem felemésztette volna az emlékoszlopra összegyűlt összegnek a felét. Szász Gyula szíves volt lefáradni a m. év őszén, hogy az emlékoszlop helyére nézve tájékozást szerezzen és szakvéleményt

TÁRCZA.

Bolyongás

(Folytatás és vége.)

Az erdő távoli részében valami síró zugás kerekedett, úgy mint az én lelkemben síró fájdalom és közelébb jött, növekedett egyre, egyik fa átadta a másiknak, mint a ringó buzföldön egyik kalász megbolygatja a másikat. Mindezt pedig a szél okozta, mint ahogy az én fájdalommat az emlékek e csodás formában való felújítása, az anyóka meséje. Mese az, vagy való, valami történt meg vagy mással, az anyóka susogja, vagy az erdő? Mindebből mit se tudok. Körültem zugnak már a galayk, az anyóka mintha folytatná:

— Aztán eljött másodsor is az a fiatalember, aki titkon olyan csillogó szemmel nézte az Ida kisasszonyt, eljött a nővére, egy csintalan kis lányval. Szép, tiszta nyári est volt, édesen szította egy kis villa verandáján az arany ifjuság a szerelmes párákat, a virágok meleg, bódító lehelletét. Ott volt az Ida, odajött az az őr legény is, ott osmerkedtek meg. Annnyira erős volt az esti levegő, a virágok illata, hogy a fiatalok lustán ledőltek a kényelmes nádfonatu székekbe és a holdra bámultak. Abrándoztak, ez már csaknem elkerülhetetlen ilyenkor. Csak az a fiu nem nézte a hold szelid képét, ő az Ida képét nézte. Aztán megszólalt. Lágyan, halkán beszélt, de reszkető, forró szavak voltak azok, a szerelmes lélek verődött bennök. Mind a lányok hallgatták, de ő

csak az Idának beszélt Persze a szerelemről. Hát lehetett volna mástól ebben a levegőben, ezen a sejtelmes nyári estén? És szépen discurált, új formában, érdekes, meglepő gondolatokat zinesen, művészi erővel bontogatta ki. Valahogyan a roccocóvilágra kalandozott el, erről aztán hévvel, kipirosodva beszélt, a roccocó-kor finom szelleméről, nemes szépségéről, örök szereleméről. Sokat mondott. A lányok lebilenselve hallgatták, az Ida is, hiszen mévelt, finom lelkű lány volt és az ő udvarló ilyen hangon nem beszélték meg. Ámbátor egy árva szóval sem célzott ez a fiu arra, hogy őt szereti, még csak azt se mondta, hogy szép, semmit sem beszélt róla, mégis a hangjából érezte ez az okos lány a fiu szerelmét, reszkető lelkét. Az udvarlótól pedig tuezatszámra hallja csárdások alatt és más egyebütt szerelmi vallomásokat, bököket, ha ideg-örög hitt is ezeknek, ha kezdetben az újság erejével hatottak is, látta, érezte később, hogy mindebből hiányzik valami: az őszinte, becsületes lélek.

Mikor a fiu abbahagyta a beszédet, mikor elpihent kissé, boldoggá tette az, hogy az Ida hallotta, hogy élvezettel hallgatta, akkor közelébb hajolt hozzá az Ida, a szemébe nézett egy pillanatra és kedvesen, navul kérte a fiut:

— Meséljen még!

Meleg szupátiból fakadtak e szavak. Csak hogy nem mesélt ám többet az a fiu. Megbomlott a kis társaság esendes harmóniája. Fiatal emberek jöttek, az udvarló, a bábi alakok. Hangos szóval, nevetéssel kezdték a szereplést. Egypár gunyos megjegyzésök pedig elég volt arra, hogy azt a fiut

elnémissák, elszomorítsák. Az Ida kacagott az ötletekre. Erre mintha minden szó a torkára forrott volna. És nem bírta ezeknek az aszfaltbetyároknak, krakéléreknak discursusát tovább meghallgatni. Elment. Elmentekült onnan. Már ekkor szomorubb volt, mint az első alkalommal, mint azon a majálison. Ekkor még jobban szerette azt a lányt és méginkább megerősödött agyában a gondolat, hogy nem juthat hozzá soha, hogy leszorítsák őt azok a sokkal szebbek, gazdagabbak . . .

Az anyóka újra elhallgatott. Összerezzen-tem ismét, lázasan susogtam:

— Ne mesélje tovább ne mondja a többit. Az a nyári est olyan édes volt, mikor az Ida a szemébe nézett, ne is mondja tovább . . .

Bizony nem felelt erre senki, korom feketén besütétedett és semmit sem láttam, se öreg aszszonyt, se fákát. És csönd lett, rettenetes nagy csönd, mintha minden megállt, berekedt, elcsütyedt volna, mintha kipusztult volna az egész emberiség, mintha ebből az egész meséből, az egész életből semmi se lenne igaz. Talán nem is élek? Ugy gondoltam valami ifyséfélekép mehet vége a meghalás is. De ez se tartott örökké, az erdő megszólalt ismét búgó hangján, az én gondolataim is tovább fűződtek, vagy az öreg anyóka mesélt?

— Aztán harmadszor is idevetődött az a sápadt fiatalember, Nyilván nagyon szerelmes lehetett az Ida kisasszonyba, mert az ő villájuk előtt járkált folyton. Szeptember vége felé járt már az idő. A fák sűrűn hullajtották a leveleket, a hűvös őszi szél is elúzte az enyhe nyári szellőt. Este volt az a sápadt fiu nekidől az Idák ker-

mondjon. Az ő tervének megfelelő eredeti nagyságban fel is állította a Zrinyi-téren léczekre helyezett keménypapírból az imittált emlékoszlopot. A 9 méter magas emlékoszlop kétségtelenül mindenkire nézve megnyugtató és örvendetes benyomást tett. Gróf Festetics Jenő ur is, ki ezen a téren kiváló szakértelemmel bír, megtekintette az emlékoszlop tervét és elismerőleg nyilatkozott felőle.

Mindazonáltal lapunk szerkesztője meg akarván hallani egy hivatalos és foglalkozásbeli szakegény nézetét a terv felől, a múlt héten Budapesten felkereste országos hírnévnek örvendő szobrászunkat, Zala Györgyöt, megégné szülőltjét. Kérte őt, hogy mondana véleményét Szász Gyula terve felől. Zala György Szász Gyula által tervezett mű gondolatát helyesnek és megfelelőnek találta, csak egy-két »stiláris« módosítást ajánlott s evégből ő maga is készített néhány vázlatot, melynek alapján Szász Gyula kérésünkre, az emlékoszlop alappondolatát háromfélekép variálta. Ezeket a terveket lapunk szerkesztője ezen az értekezleten bemutatta. Lapunk szerkesztője egyuttal Zala Györgynek bemutatott két, az obeliszk céljaira felhasználandó követ, a peltait és a viniczait. Ugy Zala György, mint Szász Gyula a viniczai követ kiválóan alkalmasnak találta az obeliszk céljaira. Ez a szerencsés körülmény, hogy a közelben találunk alkalmas követ, jelentékenyen megapaszítja az emlékoszlop költségeit.

Lapunk szerkesztője előadja továbbá, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter urnál is kért az emlékoszlop megvalósításához állami segítséget. Miniszter ur a kérvényre adott válaszában örömmel üdvözlő Csáktornya és Muraköz közönségének azt a hazafias elhatározását, hogy Zrinyi Miklós grófnak, a nagy költőnek és hadvezérnek emléket kíván állítani s a maga részéről elvben szívesen helyezi kilátásba a rendelkezésére álló eszközök arányában való állami támogatást oly feltétellel, hogy az emlékmű művészeti becslésnek biztosítása érdekében az emlékmű megírására a magyar orsz. képzőművészeti tanács hatáskörébe fog utaltatni.

Ebből az okból a Szász Gyula által készített tervek még a vallás- és közoktatásügyi miniszter urhoz terjesztendők fel megíraltatás céljából. Mihelyt tehát a miniszter urtól az állami hozzájárulás és az orsz. képzőművészeti tanácsától a szakértői bírálat megérkezik, az emlékoszlop elkészítésére és felállítására vonatkozó intézkedések foganatba vételeknek.

Ezeknek előadása után Margitai József szerkesztő kéri az értekezletet, hogy alakítson egy végrehajtó-bizottságot, mely a további teendőket végezze és az emlékoszlop felállításának ügyét végleg befejezze. A végrehajtó-bizottság elnökeül ajánlja Ziegler Kálmánt, Ziegler Kálmán hivatkozván a közügyek terén amugy is túl nagy elfoglaltságára és egészség állapota, főleg pedig arra, hogy Margitai József szerkesztő volt az, ki az emlékoszlop ügyét kezdeményezte és annak érdekében eddig a legtovább fáradozott, őt ajánlja a megválasztandó végrehajtó-bizottság elnökeül. Margitai József a jelenlevők ismételt kérésére elfogadta az ügy további vezetését.

Ezután az értekezlet egyhangú felkéséssel elhatározta, hogy a Zrinyi-emlékoszlop ügyének védnökeül felkéri gróf Festetics Jenő úr Ó Méltóságát, ki eddig is oly meleg érdeklődést tanusított ezen ügy iránt. Megválasztottak tovább: helyettes elnökek Tóth István urod. tisztartó, jegyzőnek Tömör Boldizsár, kép. tanár, pénztárnoknak Czvetkovics Antal, takt. igazgató, végrehajtó-bizottsági tagokul: dr. Csury Jenő miniszteri titkár, Fejér József urod. mérnök, Gáspárlin Mihály plébános, szent-széki útnök, Horváth Csongor kir. járásbíró, Kayser Lajos grófi titkár, Br. Knezevics Viktor földbírtokos, Kolbenschlag Béla főszolgabíró, Kovács Rezső főszolgabíró, Oszterhuber László kir. táblabíró, Pálya Mihály polg. isk. igazgató, Petrics Ignác városbíró, Pruszácz Alajos iparos, Polyák Mátyás népisk. igazgató, Sipos Károly gyógyszerész, dr. Schwarz Albert városi orvos, Terlbécz István miniszteri tanácsos, Wolák Rezső ügyvéd, Zakál Henrik ügyvéd, Ziegler Kálmán kir. közjegyző.

— **Lapunk** t. előfizetőinek, olvasóinak és kedves munkatársainak boldog husvétli ünnepeket kívánunk!

— **Tüske-Szt. Györgyön** f. hó 12-én volt kántori próba és 15-én rá a választás. Kántornak Szathmáry Sándor muracsányi kántor lett egyhangulag megválasztva. Ugyanakkor Szathmáryné Csányi Mariska muracsányi tanító nő ugyancsak Tüske-Szt. Györgyre lett tanító nővé megválasztva.

— **Értekes lelet** A miksvári temető sírásója ásás közben 35 drb. Mária Terézia korabeli aranypénzt talált. A lelet az alispáni hivatalba küldetett be.

— **Jótekönczulo multság.** Csesztreg község tűzkárosultjai javára 1902. április hó 5-én. Alsó-Lendván, a Korona szálló nagyeremében, tombolával egybekötött láncceszély rendeztetik. Belépő-díj: személyjegy 2 kor., családjegy 5 kor. Tombolajegy ára 20 fill. Kezdeté este 8 óraker. A pénzbeli adományok az alsólendvai járás főszolgabírához küldendők, ki azok átvételét elismerni és azokat rendeltetési helyükre juttatni fogja! Az egyéb adományok Csesztreg község bírójához küldendők. A csesztregi tűzkárosultak segélyezésére alakult bizottság.

— **Miniszteri biztos kiküldése.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Pásthly Károly kecskeméti polgári iskolai igazgatót, az Országos Közoktatási Tanács tagját, a csáktornyai állami polgári leányiskolánál a matematikai és természetudományi tárgyak tanításának, valamint a községi népiskola általános tanulmányi állapotának a f. tanév hátralévő részében, esetleg az évvégi vizsgálatok ideje alatt való tanulmányozására kiküldötte.

— **Kitüntetés.** A francia kormány Friedrich Lipótot, Friedrich Zsigmond polstarnai kereskedő fiát, ki az 1900. évi párisi világkiállításon, mint Bosznia-Hercegovina vezér képviselője működött az »Officier d'Academie« rendjelel tüntette ki.

— **Lopás.** F. hó 16-án Meszarics József muraszilvágyi lakos kárára ismeretlen tettesek több ágy- és fehéreneműt, valamint ruhafeleket összesen 96.80 kor. értékben elloptak. A tettesek úgy hajtották végre a gáz dolgot, hogy a kamara ablakát kifeszítették s azon át azután behatoltak. A csendőrség járőre a nyomozást minden irányban megindította, de még eddig eredmény mncs. a további nyomozás folyamatban van.

— **Nyul-lopás.** Még múlt év aug. hó 3-án történt, hogy az nap éjjel Novák Ferencz őrségi lakos zártlan istállójából ismeretlen tettesek 5 drb. házi nyulat 4.20 kor. értékben elloptak. A gazda azonban csak f. hó 16-án tett erről panaszt a muraszerdahelyi csendőrségnek. A járőr azonnal megindította a nyomozást s bizony a tettesek Baksa István, Schvecz Balázs es Hácsék Antal őrségi lakosok suhanczok személyében ki is derítettek. A jó madarak tettüket beismerték s s az elloptól nyulak bőréből 2 drb. Baksa István birtokában meg is találtatott. A tettesek a helybeli kir. járásbíroságnak feljelentettek.

— **Vanka Antal.** Ez lett volna a becsületes neve annak a férfinak, ki f. hó 20-án a nagykanizsai törvényszék bírái előtt állt, ha jobbnak nem látta volna különféle gaztettek elkövetésére Vajda Mihály nevet felvenni. Ezen névcsere okmányokon alapult. Rekettye-Ujfaluon ugyanis lakóársától, Vajda

tésének és úgy nézett a fényes szemével a villa világos ablakaira, úgy hallgatta visszafolyott lélegzettel a lármát, a muzsikát, ami onnan jött. Egy cseéd futott ki. A fiatalemer úgy tett, mintha most jönne, köszönt és kérdezte:

- Szabadna tudnom kik laknak itt?
- Körösök.
- Talán valami multság van?
- Bizony még több is annál, az hla kisasszonyoknak eljegyzési ünnepélye.
- Ki jegyzi el, talán ösmerem?
- Már a nevé nem tudom egészen, csak úgy hívják, hogy Gábor ur. Szép egy ember, oszt gazdag is, övé a szomszéd falu.
- Ösmerem, igen ... nagyon ... szép ember.
- De kérem fáján én a kisasszony is, biz én sohse láttam ilyen szép egy párt.
- Hát akkor csak az kell még, hogy boldogok legyenek. Meg lesz az is. No de most megyek! Köszönöm a szives fölvilágosítást. Jó éjszakát!

Elment. Ott kezdődött egy pár lépésnyire az erdő, odament. Nekidőlt egy fának és újra arra a villára nézett, újra hallotta tompán a cigányzenét. Átkarolta a fát, törzséhez szorította a fejét, hogy ne legyen egyedül. Magában beszélt, félg hangosan:

— Szép egy pár lesz ezekből ... Igaza van. Szép lány az Ida ... Hát azért vonzott valami úgy ide ma, előzetem nem esalt meg. Igaz a nyáron is nagyon körülötte volt a Gábor. Hát igaz derék fiu, ötletesség is van benne, a pezsgős poharakat is remekül csapdossa a falhoz. Sikkes, ügyes fiu. Igazi gentry ... Mért nem vagyok én is ilyen? Mért is vagyok én olyan egészen más, mért nem tudok én olyan sikkal, olyan helykén mulatni, mért nem tudom ugy az urat játszani, mért nem tudom úgy lenézni a tömeget, a parasztot, mért

szerelem én a szegény embert olyan nagyon, mért szorított én kezem mindenkivel, avval a becsülettel, egyszerű munkás emberrel is? Hej, sokszor is kigunyoltak már ezért. Azt mondták hízlelő vagyok a Gábor is ... Mért szereti az a lány a Gábort? Nekem jobb szívem van, ha csunya, kicsiny vagyok mellette, de a szívem jobban tud szeretni, a szívem nagyobb, szebb, jobb ...

Szegény sápadt fiu nem tudta visszafojtani könnyeit. Sirt. Nem látta senki. Tehette. Könnyített tán valamit a lélkén.

Nem is láttam több olyan szomorú fiatal embert. Báratos volt nagyon, hogy a kedvese nem szerette, hogy másé lett. Hej, küssa hajdanában, amikor itt napugár volt ilyen bu emésztette az embereket ...

Ismét csend lett. Mélységes csend. Vártam egy ideig, de az öreg anyóka már nem mesélt tovább. Allandó csend volt, az éjnek a csendje. Félni kezdtem. Félni attól, hogy magamba vagyok. Fölugrottam, lázasan hihettem, beszéltem az öreg anyókáknak, vagy csak úgy hittem, hogy neki beszéltek:

— Vén anyóka, hát mért nem fejezed be a mesédet, mért nem mondd el, hogy az a szép Gábor nyersen, durván bánt a feleségével, hogy az hla kétségbeesett könyörgésére a szülői végre elvitték tőle? Oh és mért nem mondd, vagy ezt inkább ne is mond, hogy az Ida meggyűlölte s férfit. Ezt ne mond, hogy gyűlöl minden férfit, ne mond ezt, ha csak azt nem akarod, hogy megrepedjen a szívem. Vagy tán nem is tudod vén asszony, hogy akiről meséltél, hogy az a sápadt, bánatos fiu: én vagyok?

Kriegs Au Emil.

Mihálytól eltulajdonította annak bizonyítványait és jegyzői oklevelét és ezentul ezen néven a jegyzőségre adta magát. Ezen okmányok birtokában több horvátországi községben hivatalnokoskodott, majd a helybeli szolgabírószághoz került. Hatáskörébe tartozott itt a zeneengedélyek megadása. A kérvényekre tudvalegölég bélyeg kell, ezen bélyegeket pedig Vanka-Vajda Antal mindenkor elsikkasztotta. Ezen működése csak akkor szűnt meg, midőn kinevezték Alsó-Mihályfalvára helyettes jegyzőnek és anyakönyvvezetőnek. Utóbbi minőségben házasságköteket eszközölt és a hivatalos eljárást mint Vajda Mihály végezte; az anyakönyvet ezen név alatt írta alá, mert a kinevezés is ezen névre szólt. Ilyen formán az anyakönyvvel bejegyzései hamisak. E bűnös manipulációk miatt ítélkezett f. hó 20-án a nagykanizsai kir. törvényszék Vanka Antal felett ítélvén őt jogtalan eljárást vétségre, hivatali sikkasztás és közokirathamisítás büntette miatt 3 és fél évi fegyházra. És mivel ezen büntetést nem Vajda Mihály fogja leülni, Vajda a kimért büntetést sokalta és az ítélet ellen felebbezett, de ugyanezt tette a kir. ügyész is.

— **Országos vásár.** A f. hó 24-én megtartott országos vásár, tekintettel az esős időre, nagyon gyenge volt. A marhavásár jóformán kongott az ürességtől, összesen eladott 471 állat; a sátrak is üresen tálantak, vevő sehol sem mutatkozott, s így bizony egyes távolabbi kereskedők már a dél-élti órákban csomagoltak s haza indultak.

— **Ongyilkosság.** Lásztávecz Mátyás podbreszlói lakos f. hó 12-én felakasztotta magát. Hogy mi vitte a szerencsétlen embert e földre, nem tudható.

— **Póru jár cigány.** Balog Sándor bottornyai teknővágó cigány teknőket vitt a f. hó 17-én tartott zalaegerszegi országos vásárra. A vásár remekül ütött ki, a minék öröme Balog egy magnum áldomást csapolt az ottani Kossuth-utcai Császár-féle vendéglőben. Természetesen, hogy jól bevaterkázott a more, mire nyugalomra került a sor s nem igen kereste a helyét, a hová álomra hajtsa borgözzel telt kobakját. Lefeküdt valahol s elaludt. Reggel amint felébredt, átkutatva tarisznyáját, a melyben 2 drb. 20 koronás bankjegye volt, de bizony azoknak csak hűlt helyét találta. Lóhalálába sielt a szegény more panaszt tenni, de fájdalom, a megejtelt nyomozás sikertelen maradt.

— **Allategészségügyi kimutatás.** Mura-köz területén f. hó 16-án a hivatalos adatok alapján: sertésvész: Belicza 1 u., Alsó-Pusztakovecz 1 u.

— **Irodalmi pályázatot** hirdet a Keszthelyen megjelenő »Balatonvidék« című hetilap szerkesztősége ódára és tárczacikkre. Mindkét fajta dolgozatnak tárgyát a nagy-névű Festetics György gróf életéből kell meríteni a szobor leleplezése (június hó) alkalmára. A legjobb vers és legszebb tárcza 5 drb. 10 koronás aranytalp lesz jutalmazva, míg a többi elfogadott dolgozat a »Balatonvidék«-ben közölve lesz. A pályázat határideje 1902. május 1. A kéziratokat nem adják vissza.

— **A helybeli önk. tüzoltó-egylet** építészeti választmánya a f. hó 26-án tartott ülésében megállapította a tüzoltói szertartás-átalakító felépítésére vonatkozó árjelési hirdetményt. Az ajánlatok benyújtására a határnap április hó 10-ke. Az építkezés még a f. év tavaszán e szerint megkezdődik.

— **Adomány.** A helybeli önk. tüzoltói segély-egylet özv. Marinovics Jánosné részére férjének elhunyt alkalmából 40 kor. segélyt adományozott. Az elhunyt egyike a legtevékenyebb és legrégebb tagja volt az egyletnek.

— **Segély.** Hanzsel Béla helybeli önk. tüzoltónak, ki már hosszabb idő óta betegsége miatt munka és keresésképtelen, a tüzoltói segély-egylet 50 kor. segélyt nyújtott.

— **A szepítő-egylet** választmánya f. hó 26-án ülést tartott. Az ülésen tárgyalás alá került a városi előljárásnak leirata, a melyben felhívja az egyesületet a lőtérnek befásítására. A választmány, tekintettel arra, hogy a lőtér járdái nem eléggé szélesek, azonkívül városok alkalmával a sátrak elhelyezésére nézve a fák csak akadályul szolgálnának, nem tartja czél szerűnek a főtér befásítását. Elhatározottat még, hogy a templom előtti téren levő két zredévi fa bekerítetik.

— **Köszönetnyilvánítás.** Penher Emil cs. és kir. ulánus kapitány Csáktornya község kötelekebe fölvetévé, nevezett a szabályrendeletben kikötött települési díjon kívül Csáktornya nagyközség szegény-alapja javára 60 koronát volt szives adományozni. A szives adományért a közégi előljáróság ez uton leghálásabb köszönetét nyilvánítja.

— **Hirdetmény.** Zalavármegye törvényhatósági bizottságának 31213/ni. 901. 8. jk. sz. alatt hozott határozatával alkotott Zalavármegye építkezési szabályrendelete Csáktornya nagyközség tanácstermében közzétevé helyeztetévé, ott a hivatalos órák alatt betekinthező.

— **Nagyon fontos,** hogy felhívjuk a csusz és köztvényes betegek figyelmét a világhírű Zoltán féle kenőcsre, melynek páratlan kitűnő hatásáról ezer és ezer elismerő levél tesz tanuságot. Így pl. Laficzár ezredes, Zsendovits József kanonok, Dr. Wégh Jánosné, Dr. Richnavszky, Fodor Gábor, Stranžky báróné, gróf Nyáry, gróf Keglevich, gróf Auersperg stb. fejezték ki köszönetüket és haláljukat e kitűnő kenőcsért, mely őket régi csusz és köztvényes bajukból megszabadította. Újvege 2 kor. Zoltán B. gyógyszerárában Budapestben.

— **A hat filléres bélyegek.** A kereskedelmi miniszter rendelete értelmében e vörösbarna színű 6 filléres frankójegek érvényessége folyó évi márczius hó 31-ével megszűnik. Az említett frankójegek márczius 31-én bármely postahivatalnál minden díj nélkül becserelehetők más hasonló értékű frankójegekre, ezen határidőn túl azonban azokat a postahivatalok becserelésre már nem fogadják el s a vörösbarna színű 6 filléres frankójeggel bérmenteltetett küldeményeket, mint bérmentelenekeket, megfelelő díjjal fogják megterhelni.

— **Tanulmányut.** Erdélyből a dévai áll. tanítóképző-intézet növendékei tanáraik vezetése mellett, összesen 61-en Budapestről Csáktornyára érkeztek nagycsütörtökön d. u. 1 órakor a gyorsvonattal, hogy Csáktornyát s annak országos hírv. nevezetességét, a Zrinyivárat megtekintsék. A messze földről jött kirándulók a Csáktornyai állami tanítóképző intézet vendégei voltak. Ebéd után Kayser Lajos grófi titkár és több uradalmi tiszt kalauzolása mellett a Zrinyi-vár összes termeit megtekintették. A vár belső udvarán a képezdei növendékek a nemzeti himnust énekelték. Ezután a városban tettek körutat. Másnap a gázorai vonattal Zágrábra s innen Fiuméba utaztak. Fiuméből hajón Metkovicsba, aztán vasuton Mosztaárba és Szerajévóba mennek az erdélyi kirándulók.

— **Színészettünk.** Színészeink a lefolyt hétnek csak két első napján játszottak és azóta az előadás szünetel. Aársulat tagjainak legnagyobb része eltávozott és az igazgató új tagok szerződötése czéljából Budapestben időzik. Tudósításunk a következő: Hétfőn telt ház előtt Brieux drámája »A vörösb talár került színpadra. A hatalmas jelenetekben és drámai részletekben gazdag darab valósággal magával ragadta a közönséget. A szereplők kitettek magukért, Miklósy ismét és újlag jelét adta sokoldalúságának és igaz leletségének. Kövi Ede megragadóan adta Etchepare szerepét. Szirmai Jozefine mély hatással játszott a közönség lelkesen megtapsolta remek előadását. Kedden Rákósy és Guthy még új darabja »A képviselő ur« elejétől végig derűltségben és jókedvben tartotta a nagyszámú közönséget. Miklósy és nejeének bucsuelőadása volt és a közönség a bucsuzókat kikért valóban kár, zajos és lelkes óvácziókban részesítette. Miklósy mint Bodollay Karsai remekül alakította a fővárosi »lump és pump« aglegényt, neje bár ki szerepben, de jól játszott. A többi szereplők közül Kövi Ede és Köviné Julia tünnek ki különösen.

— **Ki akar egyéves önkéntes lenni?** Bizonyára van olvasóink között több fiatalember, ki annak idején tanulmányait félbenhagyta s így a 3 éves terhes katonai szolgálatnak néz elébe. Debrecezenben már évek óta sikeresen működik az országszerte kitűnő hirnénék örvendő Lichtblau Albert-féle miniszterileg engedélyezett katonai előkészítő tanfolyam, (tanbizottság: eddig Draugentz János nyug. magyar királyi honvédezedes és Mayer Adolf nyug. cs. és kir. őrnagy), melyben azon ifjak, kik még sor alatt nem állottak; foglalkozásukra és előkészültségükre való tekintet nélkül rövidnemeszterezhetik az 1 éves önkéntesi jogot. Felvilágosítást és prospektust készséggel küld Lichtblau Albert igazgató Debrecezenben.

— **A Napkirály.** A Napkirálynak, XIV. Lajosnak arczát 1706-ban viaszba mintázta Benois. A kép maga is ott van a versaillesi palotában s a büszke arcz hidegen és merőn nézi a századok mulását. Az utolsó Caesar volt ő, Róma istenített császárajának egy késő-késő utóda, a ki eltűrt az istenítést megkívánta, a ki mint egy földön járó Isten élt, járt az emberek között, őnmaga történelmi eseménynek tartotta minden mozdulatát. Volt benne valami az indusok pompakedveléséből. Palotáit a művészi alkotások egész tömegével ékített fel, de valóban izlése is volt s uralkodásának alatt egy egészen új stíjje fejtett ki a művészetnek. Gobelinek, képek, szobrok árasztották el termeit s maga a rheimsi dom a gazdagságnak és pompának oly összehalmozását mutatta fel az ő felkenésekör, mint talán templomot még soha ki nem cziczomláztak. Az ő kora különben a posenak hivatalos kezdete. Ezeket a képeket hozza a korról s udvarról ír a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 154. füzeté.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 10 korona; fizetéként is kapható 60 fillérvél. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés után, havi részletfizetésre is.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kindó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja
novinai, naj se pošiljaju na
me, **Margitai Jožefa** urednika
vu Čakovec.

Izdateljstvo:

knjižara **Fischel** Filipova,
kam se predplate i obznane
pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.

Pojedini broj: koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbu
i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Sparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Vuzem.

Tihi veter puše, ćelu narav protuletni
duh napuni, šume opet postaneju glasne od
milih pesmah ptičicah i na drėvah se počeuju
razpakati bubki. Sve, sve nam to glasi, da
se je narava probudila iz zimskog zna, gori
se je stala

Slobodnošom se ćuti naša duša, raduje
se vu velikoj naravi, počeuju razmatrati, ali
ne ide dalko, jer se na hitrom na lakve taj-
ne popići, koje već ćovećji razum nemre pre-
razmeti, tu se mora na koljena hititi, te vikne:

Oh, Bog! kak veliki si ti! I za isto
kak veliki, kak mogućni je Bog! Kak muder
i kak jaki je taj Bog, koj je svėta sivoriti,
koj svėta tak mudro ravna i koj je na svoj
kip stvoriti ćovėka, da bude kakti kruna nje-
govim ćinom, njegovim stvorovam

Dal je dušu ćovėku, dal mu je pamet,
ali gingavi ćovek je na hitrom vu grėh opal.
Pak je došel taj Bog sam na zemlju,
te je ćovėkom postal, naućal je ljudi nau-
vućal je, davaj je navuke, ali nesrećni puk
ni ga je hotel posluhnuti, nego ga je sa ve-
likimi mukami na križ razpel.

Ali Bog, taj ćovek i Bog vu jednoj oso-
bi. Jezus je slavno preobladal svoje nepri-
atelj te se je:

Gori stal!

Obladal je on svoje neprijatelje; vu kmi-

cu je svetlost donesel, lance robstva je raz-
trgel te je slobodu glasil puku.

On je glasil, da je ćovećja duša nevmr-
telna. Oh kak lėpe reći su to, pune ufanja
trpećemu srdcu, koje more misliti na jeden
drugi blezeneši svėt!

Zabadav veliju vnogi, da ga duše nėga,
sve njim na suprotivno kaže. Samo mislimo,
jeli bi se moglo tėlo gibati, ako ga duše ne-
bi bilo? Je, duša je ono, kaj ćovėka giblje,
kaj mu put kaže vu toj suznoj dolini, pak
ta duša nije moguće, da bi sa tėlom pogi-
nula, ta duša je nevmrtelna.

Danas obsiužujemo svetek gorestajanja.
Pred dvejezerami ljetmi je ravno tak pro-
tuletje bilo, ravno se je tak narav prebudjala,
kad se je veliki Odkupitelj od mrtvih stal.

Zapećatili su groba, vu kojem je bil, ali
Bog nepozna nemogućnost, on je svemoguć-
nost, on je svemogućen, te more obladati
svaku silu.

Ravno tak je i ona pravica, one reći,
koje je on glasil nepreobladana, moreju nju
vu kut stisnuti, ali s ćim nju bolje stisneju,
stim bolje poći nazad, kak gumbulastika.

Njegove reći budu živele dok bude svėt
ostal, njegove reći su nevmrtelne.

On je pokazal put ćovėćanstvu, po ko-
mora hodati, da postigne svoj ćilj.

Pak ipak kulikokrat stupimo doli iz o-
vog puta!

Trsimo se slediti Jezusa! — Ljubimo

Boga, ljubimo bližnjega i ljubimo domovi-
nu svoju.

Glas zvona nas veselo zove vu sv. ma-
ter cirkvu i sa probudjenjem narave i mi
poćemo ćutiti reći.

Stanimo se, dok nije kesno!

Ligeti R. J.

Spomenik Zrinyiev.

S radostjom dajemo svim onim na zna-
nje, koji se za spomenik Zrinyiev zanimaju,
da se je toliko peněz nabralo, da se moći
vre od postavljenja spomenika spominati. Zbog
toga je urednik naših novin pozval obćinstvo
Medjimurja, da bi došlo prošli pondeljek na
spravišće vu Čakovec.

Spravišće se je održalo ob 5-toj vuri
po poldan vu obćinski školi. Ondi je pozdr-
ravil urednik naših novinmah nazoćne i vu
svojem govoru izpisal je sve ono, kaj se je
vu pitanju postavljenja spomenika dovezda
dogodilo. Pokedhob se je vre lėpa svota pe-
nez nabrala, došlo je vrėme, da se jeden
odbor izabere, ko bude poste dalje vodil.

**Vu odbor spomenika Zrinyia su izabrana
sledėća gospoda:**

Grof Festetics Jenő za pokrovitelja (patrona)
Margitai Jozsefa urednika za predsjednika,
Toth István tisztartov za podpredsjednika.

Z A B A V A

Pametna dievojka.

Kćerka bogatoga gospodina B. koj je
liepi imetak posedoval, bila je zarućena s
niekim mladim grofićem, koj akoprem je bil
siromašan, ipak ga je bogata gospodićna B.
radi njegovih inih vidljivih svojstvah na to-
liko ljubila, da su se mladi ljudi dapaće za-
rućile: te je već i dan vienćanja bil odredjeu.

Mladomu grofiću, koj je bil i malo lah-
kouman, bilo pak je dobro poznato, da je
on materi zarućnićinoj samo za to bil po-
voljen zarućnik, jer po njem joj kći do ti-
tuluša »grofić« dojde, pak kaj već takovi
zlehka ljudi jesu, mislil je i on iz toga ne-
kakovu hasen vleći, pak je kratko vrieme
prije vienćanja roditeljem svoje zarućnice
izjavil, da se on s njihovim kćerkom neiz-
merno ljubi, ali vienćati se nemre, izvan ako
mu miraz, kojega ona u ženitvu dobi, pod-
vostruće.

Roditelj su se nad tim zahtievom pre-
senetili, jer prije nekoliko mesecih je med
zarućnikom i njimi bil kćerkim miraz usta-
novljen, a eto sad je grofić navija sve više
i više, jer on računa, da će tituluša »grofić«
prevagnuti. I dobro je računal, jer akoprem

je gospodinu B. bilo teško podvostrućenjem
miraza kćerke, ostaju svoju diecu prikratiti,
ipak je mati toliko i tak liepo mužu si go-
vorila, da se to već sve s vriemenom nado-
miesti, a za zeta-đa nije svaki dan grofa
dobiti, i to tak dugo govorila, dok je gos-
podin B. na to pristal.

Ali sad se je to moralo i kćerki zaruć-
nici odkriti i dapaće ju pitati, jeli ona na
to privoluje — Ali šta nebi zatjablje-
na dievojka privolila na žeaitvu svojim dra-
gim, pak makar ju koštalo i kakovih žrtvah.
Pak je i tu tak izašlo! Makar da se je die-
vojki ta grofova ljubav ćudnovita vidla i
kakti pametna i previdljiva žena, je to mo-
rala videti, da se njegova ljubav više okolo
žepa nego li okolo srćca ovija, ipak je na
nagovaranje svojih roditeljah, a osobito ma-
tere, koja je po što po to hotela grofiću imati,
privolila na ženitvu i povećanim mirazom

Ona si je još i ostalu bratju za opreš-
ćenje molila u tom slućaju, ali i ovi joj ni-
su njezinjoj sreći na put stali hoteli, već su
dragovoljno na to pristali, da joj se miraz,
polag želje grofa zarućnika podvostrući.

I sad je bilo sve gotovo i pisma pod-
pisana te se je trebalo samo zdati.

Dan za vienćanja je bil odredjen, grof
zarućnik se je dopelal u grad gospodina B.

gde su se svi srćaćno, osobito mladenac s
mladenkom, pozdravili; još se je nekej imalo
na mladenkinjoj opravi i viencu te na gro-
fovoj magnatskoj oćieći porediti i sve je bilo
gotovo, te se je povorka med juhuškanjem
pred gradom sakupljene mladeži lagano gi-
bala u cirkvu. Pred oltarom stari gospodin
plebanuš prićme vienćanje te kak navadno,
zapita najprije mladenca: »Hoćes li ovu po-
štenu osobu za svoju tovarušicu uzeti?« —
Mladenec na to odgovori zrezno: »Hoću!«

Sada gospodin plebanuš zapita mladen-
ku: »Hoćes li ovu štovanu osobu za svog
tovaruša uzeti?« — A mladenka isto tako
zrezno odgovori: »Neću!«

Svi se okolo stojeći osupnu a gospodin
plebanuš, koj je u misli, da nije dobro ćul
zapita ju ponovno, ali mladenka i opet onak
zrezno kak i prije odgovori: »Neću!« —

Dakako, da je sad med svatovi nastal
melez te je jedan drugoga pitaj, kaj to znal
menuje i kakvo je to dećinsko igranje sva-
tov, ali najdugši obraz je ipak dobil mlado-
ženja, kad je videl kak mu mladenka smi-
juć, vodeća se pod rukom svojim oćem, os-
tavlja cirkvu.

Kad su domov došli, zapita ju otac, koj
je si tu zagonetku nikak protumaćiti nije znal!

Czetkovic Antal ravnatelj šparkasse za kassira,
Tömör Boldizsára profesor preparandije za notariuša,
Dr. Csury Jenő ministarski tajnik,
Fejér József grofovski mernik,
Gáspárlin Mihály plebanoš,
Horváth Csongor kr. veliki sudec
Kaysler Lajos grofovski tajnik,
Br. Knezevich Viktor, posédnik.
Kolbenschlag Béla varm. veliki sudec,
Kovács Rezső »
Oszterhauer László kr. table sudec,
Pálya Mihály ravnatelj,
Petrics Ignác varški biro,
Prusatz Alajos osterias,
Polyák Mátyás ravnatelj,
Sipos Károly apotekar,
Dr. Schwarcz Albert varški doktor,
Terbócz István ministarski savétnik,
Wollák Rezső fiskaliuš,
Zakál Henrik »
Ziegler Kálmán kr. notariuš.

KAJ JE NOVOGA?

Svim našim poštuvanim čitateljem, predplatnikom i suradnikom iz srca želimo srećne, lepe i vesele vuzmene svetke!

Krvno tolvajstvo.

Od krvnoga tolvajstva dobili smo glasa od Višnju tak zvanoga mesta. Štelinga je bila vu ovoj občini, kad su bili dokončali, naravski dečki su se bili dimo navrnuli Po orsačkoj cesti idući, iz nenada zestanu s dvema vandravci, koje su počeli bili uvredljati, za uvredom pako i boj, ar su dečaki na prvo vzeli svoje nože, i siromaške vandravce spokiali. Ova dva vandravca od vnoge rane, i vnoge krvi prolevanje su se na zemlju bili izrušili. Vu takovim položaju su od njih peneze, da pače i žepnu vuru takaj bili vzeli, i onda nje na orsačkom putu tam ostavili. Na večer oko sedme vure dimo idući žandari su bili našli na orsačkim putu vu krvi lezeće dva vandravca, medju kojemi jeden

bil je vre i mrtve, nego drugi je još živel i celu dogodjenje žandarom očituval. Žandari su taki išli za timi zločesti dečaki, koje su i vre on večer bili prijeli, da pače i pri Butri Juraju ravno birova sinu i jednoga vandravca i vuru su bili našli. Naravski vsih sedem, ar ih je tuliko bilo. Ovi su sudu bili predani.

Dvuh snehah dvoboj.

Iz O-Kaniže nam pišuju, da Becko Verona i Koša Viktorija O-Kanižke snehe vu velikem nepriateljstvu živele su zbog jednoga mužkarca. Rutkai Andraš mlinar je bil obečal Becko Veroni, koja je na njega vno go penez potrošila bila, zbog toga, da nju bude vzela za ženu. Kada je već penez nê imala, onda nju je Rutkai bil ostavil i Koša Viktoriji počel hoditi. Kad je to zapazila bila Becko Verona, vu nedelju glasa pošlje Košu Viktoriji, da neka noža nosi pri sebi, ar jedna mora vumrleti. Ove dvê nepriateljce ove dane su se sestale na vulfici. Koša Viktorija jednog velikog kuhinskog noža vzeme iz pod furtova, ober glave žnjim maše pak veli: »Paži, ar te ž njim prebodnem!« Becko Verona takaj potegne pod furtovom skritoga noža, pak s velikom serditostjom prama Košari zamahne. Malo vremena je trajalo ovo krvanje, doklam su bili opazili oko stanujuću, već su obodve žene na zemlji ležale. Naravski taki su dozvali doktora, koj je prestimal, da jedna na prsu, druga pako na črevi imade pogibeljni prebod.

Cecatno dete vu raki.

Vu Parizu kod jednog pravdenog stola je jedna čudnovita i drugač strahovitoga dugovanja pravda je podignjena nastala. Još prošastnoga leta oktobra meseca se pripetilo, da tak zvani Plata parobrod, iz Senegala vu Pavillak je bil doplival. Na paribroda gornjoj strani tak zvane Babine betežna i drugač noseća žena je bila. Parobroda doktor je previdel, da ova žena nije vu nikakovim pogibelnom belegu, nego zato vendar je oredil, da četiri dane oštro mora trpeti mir na parobrodu, a betežnu ženu pako su vu tamošnji špital spravili, vu kojem špitalu ka-

ko familia pripoveda, da poradi zločestoga baratanje — je Babinne ženska bila vumrla. Pak su nju i pokopali bili. Ove nesretne žene rodbina je potrebuvala, da pače zahtievala, da Bobinni žensku nek paraju. Kad su ovu ženu iz groba bili van vzeli, vu nazočnosti poglavarstva, odpri su raku, i poljeg mrtve žene spazili su malocecatno dete, da leži. Pri času je Bobinne ni vumrla, nego samo obumrla, kad su nju pokopali bil. Sad je ove žene rodbina, proti doktoru za dve-stojezjer frankov na domestjenoga kvara pravdu podigla.

Jeden krajcar kao osloboditel smrti.

Pál János iz Hernada prošastnoga dana si je svojega revolvera bil snažil. Pet let star njegov sinek je iz velikom pazkom gledal oca svojega delo. Ali vu tom hipu se bil revolver iz nenada izprožil i vu maloga dečeca prsa bila za letela, od koje kugle se bil mali dečec taki na zemlju izrušil. Od velikoga straha roditelji su se na pomoć požurili, hitro su iz njega rubačicu doli povukli, da čim prije spaziju na telu njegovomu ranu. Ali na veliku njihovo veselje je posluzilo to, da nikakove rane na telu videli nisu misleći, da samo od revolvera pucanja glasa je bilo dete omedlelo. Nego kasnije su samo izpazili, da je kugla bila pogodila onoga krajcara, kojega je dete za spagovinu preveznoga na šinjaku nosilo, ar je bil sdruzgani. Iz toga se zeznalo, da je krajcar bil oslobodil dete od smrti.

Nepazljiva mati.

Urai Armina tergovca vu Budapešti Kerpesi vulicu pod 18 broju hiži još do sada ne poznanova zroka je ogejn nastal. Vu sednoj hiži ležalo je Uraia dvoje dece vu bobnkah. Vu ovom stanju ni bilo nikoga, pokedoh njihova mati otišla iz doma, dvoje deće same bila ostavila i hižna vrata na nje zaklenula. Susedi su izpazili, da se iz hiže Uraikove dim kadi, kada su vu hižu predri. Ove dvoje dece od dima na pol zadušene našli jesu. Ar od dima siromaška betežna deca malo da mrtva nisu postala.

zakaj je to učinila, a ona mu je dala sliedeće razjašnjenje:

»Da smo mi prije nekoliko danah, kad je ono grof zahtieval dvostrukog miraza, naše zaručke razriešili i viančanje obustavili, bilo bi se posvud govorilo, da me je zaručnik ostavil, a taj spot sam si hotela prisparati. Sramota, koja sad leži na njem, je zaslužena i pravdna kaštiga za to, što se je njemu hotelo mojih novac a ne moje osobe, on je hotel moje novce ženiti, a ne mene. On je hotel mene na cedilu sedeću ostaviti, a sad sam ja njega na cedilu stojećega ostavila.«

Zgoditak, kruh i batine.

Niekog liepog nedeljnog dana otide stari Czónár sa svojim sinom Štefekom iz Pustakovca u kursański lug na Šetnju, pak kak je baš liepi dan bil a sunce je iz neba kak žlato svetilo, bilo je i prilično toplo, pak su si naši dva izletniki svoje reklee samo onak na hendek preko ramena hitili i med kuruzami, po poljskom putu proli lugu jedan za drugim marširali.

Kak su tak med slogi koracali, spominali su se od ovoga i onoga, mimo čjega zita su već išli: »Vidiš Štefek — rekeli je stari i pokazal na lievo — »Zvorc verek

dobro gnoji svoju zemlju, kuruzu mu je liepa, ali ova na desnoj strani Kelemenova je liepa.« — »Je, japa« — veli sin, — »da pak bi vi tam na drugem kraju Železnjaku vu videli, onda bi se prav začudili, kak je liepa.« — »Em nije liepa od naše« — otrese se stari — »Hej,« — veli mladi — »ki bi nam dal, da si slobodno poberemo Sabolovo, Patavtovo, Mesaricevo i Novakovo!« —

U tom spomenku su došli do šume i tam su se pod jedan hrast u hlad legli te su i na dalje u oblakih grade zidali.

»Čuješ Štefek« — veli stari Czónár si sinu — »Mi bi ipak mogli do stanovitoga bogatstva dotirati, a jeli bi se ti mogel domisliti, na koj način?«

»O je!« — odgovori zievajući sin — »Znate kaj japa, ja kupim u Čakovcu srećku (loza) — sve u Čakovcu kupljene srećke su još do sad kakti glavni zgoditci (Haupttreffer) bili vlećeni. — Ja mislim da ovak bi najprije išlo?«

»A ti saperbolski dečko! Kak se je dobro zmislil« — zavikne stari — »Čuješ Štefek, to bi ti bilo življenje! — Nikaj drugo već samo svaki dan bi pri nas bil svetak!«

»Juhuhu!« — zahušne Štefek — »Je, — ali japa — kak bi tak na debelom —

pak baš k nam, penzi došli: em znate, da u Čakovcu i takove srećke znadu prodati, koje niti su kada izišle a niti budu kada izišle. Kak anda pogodimo baš onu srećku kupiti, koja nam tak na debelom samo cekine i skude na razprestotu ponjavu zesiple?«

»Znaš ti kak bude to išlo? — Mi prije nećemo srećku kupiti, dok nebudemo numeruša senjali, koj bude izišel, jer onda je stvar sigurna — to je meni još negda pokojni gospodin podturenski školnik Guzmic povedal. I on je uvijek tak delal, — samo mi nije povedal, jeli su mu senjani numeruši uvijek i izišli, — ali naš jedan numeruš, kak ga sada srećke nose, bude onda sigurno izišil!«

»Juhuhu!« — zahušne opet Štefek — »Gotovo je — mi već imamo glavnog zgoditka! — Znate kaj japa? Ja pojdem k sv. Križu na senjem, pak tam kupim prase, ovo budemo liepo hranili, barem pol lieta, ako ne i duže; onda kad bude zima, tam gde oko božica, bumo ga zaklali — ja ga sam zakolem.« —

»Onda se liepo oko stola svi skupa sednemo« — nastavi japa spomenka dalje — »Hej dečko — to bu življenje, na koline pozovemo i gospona školnika skupa sa gos-pum, a slaninsko pak budemo onda svaki dan imali.«

Mrtvo telo vu pečnici.

Fülöp Jakob cipelar iz Makoa stanovnik, varaški vatrogasec živel je neoženjeni iz jednog ženskog glavom. Susedom se jako čudnovito vidilo, da běli dan niti cipelara, niti pako njegove ženske nigdi ni bilo moguće videti. Počeli su sumnjivo premissljavati, pak idu silnim načinom vu stan. Oadi pako grozovitost vidiju, cèle hiže pod je bil iz krvjom oblejani pohišto simo tamo po hiži razmetano, rubje vu najvećem neredu ležalo. Ova videći cėlo stanje, nahiže i na zadnje su vu pečnicu takaj naluknuli bili gde su zagledali cipelara nezakonite žene mrtvo telo vu jednu plavtu zamotano. Nesretnu ženu je Fülöp Jakob iz najgrozovitšim načinom s nožom vumorio, pak onda sekirkom telo njezino na komade zasekal, i da je videl, da više vu njoj življenja nema, skrili je vu pečnicu. Ovak je prepovedal on sam, koj je to ubojstvo načinil vu Segedinu kraljevskomu fiskalu pred kojem se on sam bil javil. Iz prvine mu fiskal ni hotel veruvati, da bi jeden človek tako grozovito dugovanje mogel vćiniti, nego kad je bil osvedoćeni, samo onda ga dade vu rešt zatvoriti.

Čudno pripećenje.

Ovo pripećenje tak rekuć, bi se samo vu pripovest šikalo, kak nam to pišeju iz Berlina. Jeden tak zvani Freund sedemdeset i četiri let stari penzionerani redar, sin njegov i njegova žena iliti starca sneha bili su dvadeset i dve letah stari. Stari redar se nekak bil zaljubil vu svojega sina ženu, i navek je za njom bil hodil. Prek jućer pred poldanom, kad se je njegova sneha hotela pred njim skriti, i od njega pobeći, starac je triput bil strelil iz revolvera na snehu svoju. Siromaška žena jako ranjena k obloku beži, pak iz treće kati, iliti kondignacije na vulicu skoći. Ovo videći stari Freund, pak sam sebe iz revolvera vu glavu strelil.

Štefek cmokne jezikom, kak da već slaninsko koše. —

»Ali znaš dečko« — veli japa — »pošto je sada baš korizna i post, to onda moramo i k tomu kruha jesti.«

»No glavna stvar je ta, da imamo svaki dan slaninsko meso« — veli Štefek, — ali vi japa dobro znate, da ja kruha s mesom rado ne jedem.«

»Kaj?« — zavikne stari Čónár — »ti nečeš k slaninskomu kruha jesti? Jeli znaš da bi mogel od friškoga slaninskoga mesa bez kruha oboleti, a ja bi onda moral doktora plaćati. Znaš ti magarić, ako nebudeš kruha jel, tak te tak vudrim, da ti prejde volja slaninsko bez kruha jesti.«

I pošto si Štefek nije dal dopovedati, da bi kruha jel, pričel ga je stari izbilja batinom po plećih lemati i za lasi skubsti te pri tom vikati: »Čekaj ti magarić, ja te već naućim friško slaninsko meso bez kruha jesti!«

»Ali japa!« — viće plaćuć Štefek — »em prije morate glavni zgoditak napraviti u lutriji, a još nemate niti srećku.«

»To je sve jedno« — odgovori stari — »friško slaninsko meso se mora s kruhom a ne bez kruha jesti!«

Em. Kollay.

Nekaj za kratak čas.

Hercegrprimaš i baka.

Jeden učitelj iz gornjega Magjarskoga, koj je pri infanteristi služil, vu Požon je bil pozvani na muštru.

On, kajti je rezerve oficir bil vu uniformu, tojest vu soldački opravi putuval, ali kak je bila lépa njegova oprava, tak je bila prazna njegova mošnja i zbog toga je samo do Esztergoma mogel putovati s cugom, a ostali put bi bil moral onda pešice napraviti. Kada v esztergomu doli stupi z cuga, počme premissljavati, kaj je ve čineći? S cugom nemre dalje iti, kajti mu mošnja nedopusti, a pešice je predalko. Kak tak premissljava, dojde mu na pamet, da tu stanuje hercegrprimaš, za kojega je vnoigiput čul i čital, da je darežljiv i dobrega srđca. Nebi bilo dobro anda njemu se obrnuti? Eh, sram za tram! — misli vu sebi i odpravi se k njemu. Kada dojde pred njega, po soldačkim salutira i preda svoju prošnju i prosi ga, da ga iz ove žuhke neprilike oslobodi.

Hercegrprimaš, za kojega je bilo poznato da je jako salen i na norije čovek, ostrimi pogledom ga mēri od pete do glave, obrave srđito skup potegne i zakriči:

Kert eih! Marš!

Soldat se obrne i zadosta vćini zapovedi, nego vu sebi samo da se nē razplakal od srama i srditosti. Nego kada već oće čez vrata vun oditi, znova zakriči hercegrprimaš, da je žvingjala cėla palaća:

Halt! Forverts front!

Soldat postoji, obrne se i kakli svēća ravno stojeć čaka, da kaj dojde za tēm.

Hercegrprimaš se vezda nasmije, segne vžep, i tak lépo šumu penez preda soldatu, da bi žnjom nē jeden, — nego desetput mogel onoga puta napraviti, — i to nē pešice nego na cugu k tomu v drugim klasu. —

Zakaj si neda vun spući zuba?

Kaj vam je dospelo obrazu, kum, kaj ste tak otećeni?

A, zub me boli, već dva tjednā.

No, pak zakaj ga nedate vun spuknuti?

A, ve je bilo zbiranje, pak zato sam ga nē štel vun dati spukuati. Sam si mislil, more biti se gdē v krēmi posadim s kojim pak me tak bihne, da mi na jedenput zub vun opadne, i tak bi barem prišparal one peneze, koje bi zato barběru moral plaćiti.

Zrok plesivosti.

Šam glēdi, dragi dadi, ki je bez dospel te janjici, kaj di gut ide žnje dlaka, to jo brzčas ti vražji mol pojel! tuži se ciganica svojemu mužu. Dade se počoše po glavi i veli:

Žakaj si ju tak dugo držala v mukri komori?

Kada to čuje četiri léta star zakajaneć, kak se stricaju njegovi stareši, pogledne na otcvu plesivu glavu i veli:

Kaj ni, ti japa, i tebe šu nēgdi dugo držali v mukri komori, da ti je ša dlaka dišla iz glave!

Preobrnjeni marš.

Jedenput se seće v Pešti vu varaškim promenadu Hösfi, Tokai i Seremlei. Ovi svi tri su bili od narodnoga teatra i tak se šetajuć poslušaju varašku bandu, koja je sve lepše i lepše marše igrala. Za čas pregovori Tokai s veselim obrazom:

Ah Bože, kak je to lépo, da se iz imena naših glasovitih vitezov još den-denes

spomēneju, i to vu mužiki! Ovih ime ostane za vekivećnost glasovito. Evo ovdī čujemo Rakoczy-marš, Hunyadi-marš, Klapka-marš, Kossuth-marš. A jeli da dojde takvo vrēme, da budu igrali Tokai-marš, Hösfi-marš, Szerelmei-marš?

O, kak nebi, odgovori žalostnim glasom Hösfi, nego onda se obrneš vu grobu od srama, kajti budu preobrnjeno krićali: marš Tokai, marš Hösfi, marš Szerelmei!

Zloćest sused.

Stara ženska: Samo si premisslite dragi sused, od česa sem sēnjala ovu noć. To sam sēnjala, da me jeden mladi, snažen dečko za ženu zel i po zdavanju odmah smo odputuvali vu Rim.

Sused: No, draga suseda, onda samo s čim prije poglednite knjigu, koja raztolnaćuje sēnje, tam poiščite 13-ga i 33-ga broja, kaj vam tē dva broji prozućuju; to se zasigurno vćakate. Onda, ako hu se vam vidlo, slobodno date na lutriju. Tretji broj pak je 73.

(13. broj je vrag. — 33-tji — dojde. — 73-tji — po copnicu.)

Hrusóczy Elek.

Njemu! . . .

Sve su zviezde skrile se, Nema već nijedne. Skrile su se sgledavši Obrave mi ledne.

A ti duša, ti si sad Na vrhuncu slave, Mnoge časti viju se Okol tvoje glave. —

Oj da mi je vidjeti Koga mi ti snubiš, Čije li ti obraze Miluješ i ljubiš?

Moje srce stisle su Otravnice zmije, U mom tjełu više ni Kapljē krvi nije.

Pa kad jednom uzēnješ Mrtva da živi, Znaj, da sam ja patnica ta A ti svemu krivi.

M. Lagvar.

Mrtvomu dragomu

Cvati cvati ljubice Milovidno lepo Moja ljubav svemu već I propade slepo.

Cvati cvati ljubice Vrh dragoga groba, Tamo nečeš svenuti Ni u koje doba.

Rajskom će te rosicom Angjeli zalievat, Kad na njegovom grobu će Suzice polievat . . .

M. Lagvar.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	17.50 —
Zab	Zob	14.00 —
Rozs	Hrż	12.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11.20 —
» » » » »	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	12.50 —
Sárga » » »	» žuti	09.20 —
Vegyes » » »	» změšan	09.20 —
Lenmag	Len	24.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

**A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.**

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált báziszer, a mely már több mint 33 év óta megbízhatóbedörzsölőalkalmaztatik kőszvényel, csuznál és meghűléseknel.

Intés. Silányabb utanzatok miatt bevasárláskor óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegek dobozokban a „Horgony” vedjeggyel és a „Richter” czegjeggyel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszeresznél Budapesten.

Richter F. Ad. és társa,
csomag- és kir. udvari szállítók
Budapest.

601. 19—28

Szülőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és csemefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia csemetek és magvak
Uradalmaknak, községeknek három evi törlesztésre is adatik.

Óriás vörösis, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül cse. kény kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mellékeltek.** Ezer csemete elég 200 méterre. — Ár 6 ftl.

Diócsemetek. Óriási jövőjelmet biztosító voltánál fogva, ennek lenyészese számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt. Színes fényvonalu **ígárjegyzék ingyen és bérmentve** küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. **Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet** kap-ez-el, ki azt csemere ingyen és bérmentve küldeni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt így meg azoknak is igen érdekesben áll, kik **rendelni semmit nem akarnak**, mert benne számos oly közlemények foglaltanak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Érmelléki első szülőoltvány-telep”, Nagy Gábor, 579 20—20 Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Kiadandó!

Csáktornyan a főutezában levő
Hirschmann-féle házban egy
üzlethelyiség lakással
kiadandó.

Bővebbet a háztulajdonos
HIRSCHMANN LEÓ-nál.

669 1—2

Keil-lakk

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.
1 nagy palack ára frt 1,35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Szagtalan
padló-Viasz „Glória”
legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára.

Arany-fénymáz
képkeretek stb. bearanyozására.
1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glaser”-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 doboz ára 15 kr.

— **Mindenkor kaphatók:** —

HEINRICH MIKSA cégnél Csáktornyan.

677 1—8

Dr. Manfred Glasgall

fogorvos Varazsdon

készít fogakat szájpadrás nélkül, arany és aluminium fogsorokat. Arany, porcelán, ezüst, amalgam és üveg plombákat.

Dr. Manfred Glasgall

zubar u Varazdinu

pireduje zube bez nebane plačice zubište iz zlata i aluminiuma, plombe iz zlata, porcellana srebra, amalgama i stakla.

Ajándéktárgyak!

Pollák Bernát

óras és ékszerész Varazsdon.

Ferencz József-tér, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt
svájci zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban
olesó árákért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Legolesőbb árák!

Hirdetmény.

Határórs község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t-czikkek a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t-czikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1902. évi május hó 5-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltet, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen utaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a teves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok, kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átiralásra az 1886. XXIX. t-cz. 15-18. és az 1889. XXXVIII. t-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogukat ezen az úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengetési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, úgy szinten az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kerelmezzék illetve, hogy törlesztési engedély nyilvántartása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Csáktornya, 1902. évi márczius hó 17-én

Kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

671 2—3

Kollarits

kir. albíró.

Feller-féle Elsa-Fluid

az „ELSA“ védjeggyel

arany- és ezüstérmekkel lett a berlini, londoni, marseillei, nizzai, római és párisi kiállításokon kitüntetve.

Minden tévedést elkerülendő

ezennel felkérjük a U. nagyközönség, hogy az „ELSA-FLUID“ vásárlásánál világosan

„Feller“-féle Elsa-Fluidot

kérjen.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

nélkülözhetetlen nép- és házi gyógyszert, mely biztos és gyors segítséget nyújt.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

ezerszer kipróbált kitűnő növény-eszencia-fluid, mely csodás hatással segít és gyógyít a legtöbb betegségnél.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

mint azt 12,546 elismerő levél igazolja, kipróbált szer **fejfájás, fülzugás, idegfájdalom, reszketés, gyengeség, hágyaltság ellen: gyógyít fogfájást, rossz szájszagot és erőstől a foghúst: biztosan gyógyít hűlés vagy légvonat által keltett izomfájdalmat, köhögéskor, oldalszúrást, szag-**

gatást, köszvényt, reumát, csuzt, megmerevedést, kéz- és láb-fájást; szemviznek kitűnő: — fölülmulhatatlan hurutnál, köhögéskor, rekedtségnél, láznál izzadságnál, régi vagy új gyomorhajoknál, étvágytalanságnál, ajutdozásoknál, köhögéskor, köhögéskor, gyomor-nyomásnál, has- és gyomorgöcsöknel és sok más bajoknál. — A hálás betegek saját tapasztalatból írják, hogy a

Feller-féle „Elsa-Fluid“

oly bajoknál is gyorsan és biztosan segít, melyek a használati utasításban nincsenek megemlítve. — Nehéz esetekben **orvosi tanács** veendő igénybe a „FELLER-féle ELSA-FLUID“ mikénti használata

Feller-féle „Elsa-Fluid“

miatt, mert számos orvos,

ki e szert betegemél megpróbálta, azt a legmelegebben ajánlja, csak az, mely a minden üveghez mellékelt használati utasításban a „FELLER“ nevet viseli és melynek minden üvegje a fönn látható „Elsa“-védjeggyel van ellátva.

Feller-féle „Elsa-Fluid“

semmiféle más Fluidal ne téveszendő el — tanácsos **határozottan „FELLER“-féle „Elsa-Fluidot“** kérni. — Óvakodjunk utánzatoktól. — Mindenki, ki a „Feller-féle Elsa-Fluid“ készítőjének egy utánzatot küld, jutalmat kap.

Használati utasítások és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek.

Bérmentve és ingyen csomagolással küldi **utánvételt** vagy a pénz előzetes beküldése után az egyedüli készítő:

Feller V. Jenő, gyógyszerháza „Szent Káromsághoz“ ő csász. és kir. fensége Bourbon Fülöp herczeg u. Vári szállítoja.

STUBICA Templom-utca (Zágrábmegye.)

Főraktárak Budapest: **Török József** gyógyszerháza, Király-utca 12. **Dr. Egger „Nádor-gyógyszertára“**, Váci-körút 17. **Zoltán Béla** gyógyszerháza, Nagykörönc-utca 23.

Á R A K :

1 tucztal **Feller-féle „Elsa-Fluid“** ára postán bárhova bérmentve **5 korona.**
2 tucztal 8 kor. 60 f.
3 „ 12 „ 40 „
4 „ 16 „
 12 üvegnek kevesebb nem küldhető postán.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!
 A valódi Réthy-féle pemetefü-czorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszerárban kapható:
 — Csáktornya: —
PETHŐ JENŐ
 — gyógyszerárban. —

587 7-7

276/ik. 902. január 16.

A királyi járásbírság mint tkv. hatóság Rechnitzer Reginának a Zalamegyei gazdasági takarékpénztár részvény-társaságához való csatlakozását kimondja, s kibocsátja az alábbi

együttes árverési hirdetményt.

A perlaki kir. jbir. mint tkvi. hat. közhírré teszi, hogy a Zalamegyei gazdasági takarékpénztár részv.-társaság n.-kanizsai cégének, Péter Remusz és neje Lovrek Francziska m. vidi lakók elleni végrehajtási ügyében 500 k. hátralékos tőke és járuléka, valamint 17 k. 70 f. árverési kérvényi költség. nemkülönben 34 k. 80 f. tőke s járulékaiknak kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. trvszék, a perlaki királyi jbiróság területén fekvő

szt.-máriai 1679 sz. tjkvb. felv.	1621/a hrsz. ing.	30 K
• • • • •	1682/a	• 173
• • • • •	2031/a	• 205
• • • • •	2037	• 40
• • • • •	2820	• 160
• • • • •	2857/a	• 178
• • • • •	2978	• 149
• • • • •	2677/a/2	• 168
• • • 339	2248/b	• 70
• • • • •	2251/b	• 117
s m. vidi 510 sz. tjkvb. felv.	1955 hrsz. ing.	27
• • • • •	1667	• 149
• • • • •	1286	• 3
• • • • •	2195	• 41
• • • • •	3553	• 51
• • • • •	39	• 915
• • • • •	950/78	• 129

kikiáltási árban mint becsárban az
1902. évi április hó 10-én d. e. 10 órakor
 Szent-Mária község házánál és
1902. évi április hó 11-ik napján d. e. 10 órakor

Muravid község házánál Dr. Lőke Emil nagykanizsai ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy tartoznak az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni.

A kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.
 Perlak, 1902. jan. hó 23-án. 673

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbírság 1900 évi V. 598/3. sz. végzése következtében Petrick Gyula alsólendvai ügyvéd által képviselt Mándy Samu b.-sztl.-lőrinczi lakos javára Majárecz Antal és társa novákoveczi lakók ellen 188 k. 74 fill. s jár. erejéig 1901. évi szeptember hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 630 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1 bika, 1 csikó, 1 tehén, 1 pajta, 1 szekér és 2 ló nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbírság 1902. évi V. 60/1. számú végzése folytán 188 kor. 74 fill. tőkekövetelés ennek 190K. éve november hó 5. napjától járó 8% kamatai, és eddig összesen 147 kor. 65 fill.-ben bírólal már megállapított költségek erejéig beszámításával a már fizetett 130 koronának a helyszínen vagyis Novákoveczen leendő eszközölésére

1902. évi április hó 5. napjának d. e. 11 óraja

határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.

t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárban alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és fölülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. 678
 Kelt Perlakon, 1902. márcz. 21-én.

Sós Frigyes
 kir. bírósági végrehajtó.

Magyar Remekírók.

A magyar irodalom főművei.
 Megjelenik, félévenkinti 5 kötetes sorozatokban, összesen 55 kötetben ára 220 korona.

Megrendelhető:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)
 Könyvkereskedésében
 Csáktornya.

Árlejtési hirdetmény.

A csáktornyai önkéntes tűzoltó-egylet építészeti választmányának f. év márczius hó 26-án tartott üléséből kifolyólag a **tűzoltói szertár átalakító felépítéséhez** szükséges munkák elkészítésére a tűzoltó-egylet elnöksége nyilvános árlejtést hirdet.

A 8726 kor. 38 fillérrel előirányzott építési munka egy, az illető ipar önálló gyakorlatára az ipartörvény értelmében jogosultsággal bíró vállalkozónak fog kiadatni.

Az elkészítendő munkára vonatkozó feltételek, tervrajzok és költségvetés az elnöknél, Nuzsy Mátyás urnál megtekinthetők.

Csak írásban benyújtott ajánlatok **f. évi április hó 10-ig** fogadtnak el.

A vállalkozó köteles a költségvetésnek megfelelő 5%-os bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az elnökségnél letétbe helyezni.

Csáktornya, 1902. márczius hó 27-én.

Nuzsy Mátyás
 egyesületi elnök.

675 1-1

Tanuló és ügyes

Varróleányok

jó díjazás mellett felvételtnek

HERZL ALBERT

női-szabó műtermében

Csáktornyan, Zala-ujvári utczában

Neumann bérköcsis házában.

651./tkv. 902. sz.

Arverési hirdetmény

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Csáktornya vidéki takarékpénztár végrehajthatónak Sasavnicásr Francziska kerekhegyi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a kielégítési árverés 2980 k. tőke ennek 1901 évi aug hó 2-től járó 6%-os kamatai 7 k. 36 f. árverési és közlési 1/3% váltódíj 99 k. 10 f. per. 38 k. 38 f. végrehajtás kérelmi 17 k. 10 f. végrehajtás foganatosítási és 24 k jelenlegi valamint a még felmerülendő költségek kielégítése végett a végrh. t. 144 és 146 §-a értelmében elrendeltetvén a nagykanizsai kir. tszék és a csáktornyai kir. járásbiróság te-

rületén lévő csáktornyai 458 tkv. 112 hrsz. a. 301□ ölből álló ingatlan belsőségéből, melyen a 87 névsorsz. ház is létezik alperest illető fele része 2331 k. becsárban

1902 évi ápril hó 8 napján délelött 10 órakor.

a csáktornyai kir. járásbiróság telekkönyvtárában — továbbá az V. hegykerületi 117 tkv. 143 hrsz. a. 676. 320□ öl kerületi erdőből alperest illető fele része 1298 k. becserékben; és V. hegykerületi 126 tkv. 162 hrsz. a. 276. 1179□ öl területű szántóföld és erdő 144 k becsárban az utóbbi ingatlan a végrh. t. 156 §-a értelmében egészben az V. hegykerület község házában

1902. évi ápril hó 9-én délelött 10 órakor.

azzal, hogy a fenti ingatlanokra 2606 tkv. 867. 634/tkv. 879 számu végzésekkal C. I. 2. sor, illetve 1 sor és 4 sor sz. a. Pintarics József és neje Horváth Francziska és Özv. Sasavnicásr Imréné javára bekeblezett szolgalmi és kikötményi jogok ezen árveréssel nem érintetnek Dr. Hajós Ferencz ügyvéd v. helyettesének közbenjölitével megtartandó nyilvános bírói árverésen eladatni fog.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1902. január 29.

Kollarits
kir. albíró.

Bárminemű

könyvkötészeti munkát

elvéllal és gyorsan készít

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkötészete

Csáktornyan.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan

a legujabb gyorsajtókkal és diszes új betűkkel van felszerelve.

Elvéllal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

